

ಜೇಲಿಬಿ, ರಬಡಿ, ಹಲ್ವಾ, ಪನೀರ ಸಬ್ಜಿಗೊಳ್ಳಲ್ವಾ ಮಸ್ತಾಗಿ ಮಾಡ್ತೇನಿ. ಹಂಗ ಹೋಳಿಗೆ, ಹಯಗ್ರೀವ, ಬಿಸಿಬೇಳೆಭಾತು, ಬೋಂಡಾ ಮಾಡ್ತೇನಿ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಘಳಿಸೇನಿ. ಕಾಶಿವಳಗ ಒಂದು, ಸ್ವಾದಿವಳಗ ಒಂದು ಮನಿ ತೋಗೊಂಡೇನಿ. ಹೆಂಡ್ತಿ ಕಾಶಿಯಾಕಿ... ಹಿಂದಿ ಹುಡುಗಿ. ಛೊಲೊ ಇದ್ದಾಳು. ಮಗಾ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ನಾಗ ಓದ್ತಾನ. ಒಟ್ಟಿನ್ನಾಗ ಆರಾಮ ಇದ್ದೇನಿ ನೋಡಪಾ' ಎಂದು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ.

ನನ್ನದೆಯಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರ ಭಾವನೆಗಳ ಕಲಸು ಮೇಲೋಗರ. ಸತ್ಯನೆಂದುಕೊಂಡ ಚಡ್ಡಿದೋಸ್ತ ಬದುಕಿದ್ದ ಸಂತೋಷ ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ ಅವನ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ವಿಷಾದ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. 'ಅಲ್ಲೋ ಅಚ್ಚು... ನನ್ನ ನೆನಪ ಬರಲಿಲ್ಲೇನು ನಿನಗ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮುಂದ ಹೇಳಬೇಕು ಅನಸ್ತೀಲ್ವಾ? ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಏನಾರ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕತಿದ್ದಿ' ಎಂದು. ಅವನು ಸಣ್ಣಗೆ ನಗುತ್ತ, 'ಏನ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕತಿದ್ದಿ? ನೀ ಇನ್ನೂ ಕಲೀಲಿಕ್ಕತ್ತಿದ್ದಿ. ಅಲ್ಲದ ನನಗ... ವೈನಿ ಮಾಡಿದ ಮರ್ಯಾದಿಗೇಡಿ ಕೆಲಸ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯೋದು ಬ್ಯಾಡಾಗಿತ್ತು. ಮನಿತನದ ಮರ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇಷ್ಟು ದಿವ್ಯ ಛೊಲೊತ್ಕಾಂಗ ಬಾಳಿ ಬದುಕಿದ ಮನಿ. ಹೆಂಗರ ಆರಾಮಾಗಿ ಇದ್ದರ ಸಾಕು ಅನಸ್ತೀತ್ತು. ವೈನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಎರಡೂ ಮಕ್ಕಳೂ ನಮ್ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಲ್ಲ. ಖರೆ ಆ ಹುಡುಗುರದು ಏನ ತಪ್ಪು? ಅಲ್ಲದ ವೈನಿ ಕೈಭಾಳ ಉದ್ದ ಅವಪಾ. ಅಕಿ ಅಣ್ಣ ಇದ್ದಾನಲಾ... ಅಂವಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮಸಲತ್ತು. ನಾ ಇಲ್ಲದ್ದು ಅವರಿಗಿನ್ನೂ ಸಲೀಸಾತು. ತೂಕಡಸಾವಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸಿ ಕೊಟ್ಟಂಗಾತು. ಅವ್ವಗ ಆಫಾತಾಗಿ ಆಕಾಶ ನೋಡಕೋತ ಕೂತು ಬಿದ್ದಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಾಂದ್ರ ಸ್ವಾದಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿದ್ದಿದ್ದು. ವೈನಿ ತವರಮನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬಂಗಾರ, ರೊಕ್ಕ ಎಷ್ಟು ಸಾಗಿಸಿದೋ ಏನೋ? ಏನೂ ಇಲ್ಲದಾಂವಾ ಅವರಣ್ಣಾ ಮನಿ ಕಟಗೊಂಡು ಆರಾಮ ಇದ್ದಾನ. ದೊಡ್ಡ ವೈನಿನ್ ಅವರ ಅಣ್ಣಂದ್ರ ಕಳಸೇ ಇಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿವಳಗ ಪಾಲೂ ಬ್ಯಾಡಂದು ಬಿಟ್ಟು. ಅದು ಇವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಛೊಲೊ ಆತು. ಒಟ್ಟಿನ್ನಾಗ ಸುಶೀಲಾ ವೈನಿ ನಮ್ಮನಿ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ್ದು. ಮೋಹನಣ್ಣ ಅಕಿ ಕೈಯಾಗಿ ನಗೊಂಬಿ ಆದ. ತುಂಬಿದ ಸಂಸಾರ ಭಿದ್ರ ಅಗಿ ಮೂರಾಬಟ್ಟಿ ಆಗಿಹೋತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಥಿ ಆತು ನೋಡು...' ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟ.

'ಈಗಲ್ಲಾ ಆರಾಮದಲಾ ಅಚ್ಚಾ... ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಝಗ್ಝಗಾಡಿ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿನ ಆಸ್ತಿ ತೋಗೊಬಾರದ? ಇನ್ನೂ ಆರಾಮ ಇರಬಹುದು' ಎಂದ. ಮತ್ತೆ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ನಕ್ಕವ, 'ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಆಸ್ತಿ ಕೇಳೋದು ದೊಡ್ಡ ಮಾತಲ್ಲ. ಖರೆ ಅವರ ಮಾರಿ ದಿನಾ ನೋಡಕೋತ ಇರೋದು ಅಂದ್ರ ಶಿಕ್ಷಾ ಇದ್ದಂಗ. ಅವರೇನು ಉಲ್ಟಾ ಹೊಡದು ನನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ ಅಪವಾದ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೊಟ್ಟರ. ಮಂದಿ ನಂಬತಾರ. ಅವರಿಗೆ ಆ ಶ್ವಾಂತನಾ ಅದ. ಮನಿ ಮರ್ಯಾದಿ ಹೋಗತದ. ಅಲ್ಲದ ಆ ಹುಡುಗುರು ಏನ ಪಾಪಾ ಮಾಡ್ತಾವ? ಆರಾಮ ಇರ್ಲಿ ಬಿಡು. ನಾ ಇಲ್ಲಿ ಆರಾಮಿದ್ದೇನಿ' ಎಂದು ವಿಷಾದಭರಿತ ನಗೆ ನಕ್ಕ. 'ಬರೇ ನಂದ ಪುರಾಣ ಆತು. ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳು. ಹೆಂಗಿದ್ದಿ? ಏನ ಮಾಡ್ತಿತ್ತಿ? ಗೋದಕ್ಕ ಕಾಕು ಹೆಂಗಿದ್ದಾರ? ಅಕ್ಕಂದ್ರ... ಅಣ್ಣ... ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ, ಮಕ್ಕಳು...' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆ ತಡೆಯುತ್ತ ನನ್ನ ಪ್ರವರ ಹೇಳಿದ. ಕೊನೆಗೆ 'ಇವತ್ತ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ವೈನಿ ಭಿಟ್ಟಾಗಿದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ತಂದಿ, ಕಷ್ಟಣ್ಣಂದು ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದು. ಹಂಗ ನಿ... ನಿಂದೂ ಮಾಡಿದ್ದು' ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ನಾಲಿಗೆ ತಡವರಿಸಿತು. ಉಗುಳು ನುಂಗಿದೆ. ಕಿಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕನವ, 'ವರದಾಚರ್ರ ಮನ್ಯಾಗ ಹೌದಲ್ಲೋ? ಅದಕ್ಕ ಅಡಗಿ ನಾನ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಶ್ರೀಖಂಡ, ಪುರಿ, ಹುಳಿ, ಉದ್ದಿನ ವಡಿ... ಅಂದ್ರ ನನ್ನ ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕ ನಾನ ಅಡಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾ ಅಂದಂಗಾತು...' ಎಂದು ನಕ್ಕರೂ ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಪಸೆ ಇತ್ತು.

ನಸುಗತ್ತಲಾವರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾ ಆರತಿಗೆ ಫಾಟ್‌ಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. 'ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಿ ಅಚ್ಚಾ, ಖರೆ ನಿಮ್ಮವ್ವ ಪದಕ್ಕ ಕಾಕೂನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡ್ತೀಲ್ಲಾ? ಹಿರೇ ಜೀವ. ನಿನ್ನ ಸಲವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಯ್ತಾಳ? ನೀ ಬಂದರ ಕರಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ ನನಗ ಹೇಳಿದ್ದು. ಪಾಪ... ಮಗನ್ನ ಕಾಣದನ ಎಷ್ಟು ತ್ರಾಸಾಗಿರಬಹುದು ಅಕಿಗ? ಇವತ್ತ ನಿನ್ನ ಶ್ರಾದ್ಧ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಂತ. ಅಕಿಗರೆ ನೀ ಬದಕಿದ್ದ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸು. ಹೆಂಡ್ತಿ, ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳು. ತಾಯಿ ಜೀವ ಖುಷಿ ಪಡ್ತದ' ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟ. ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿ ನಕ್ಕವ 'ಖರೇ ಹೇಳಬೇಕಂದ್ರ ಇದೆಲ್ಲಾ ನಡದದ್ದು ಅವ್ವ ಹೇಳಿಧಾಂಗ. ನಮ್ಮಪ್ಪಗ ಲಕ್ಕಾ ಹೊಡದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವ್ವ